

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Disciplina în școlă.

Sub disciplină înțelegem ordinea, regula, manifestarea unei conduite corespunzătoare legilor morale.

Disciplina e necesară pretutindenea în viața publică, chiar și în viața privată, în familie de exemplu. Ce sporiu ar pute face ore familia, în care nimeni n'ar asculta de stăpânul casei, de capul familiei, nimeni nu i-ar împlini poveștile și ordinele, ci toți ar lucra de capul lor, și astfel lucrând, nici unul n'ar lucra în interesul și spre binele întregii familii?

Disciplina e necesară și în politică; și cu cât e mai bine înrădăcinată disciplina printre membrii unui partid politic, disciplina care între împrejurări poate merge până la dictatură: cu atât mai tare se impune partidul prin însăși organizarea sa, fie el de altcum ori cât de mic și de nebagat în seamă.

Dar' nici pe un teren nu e atât de necesară disciplina, ca pe terenul bisericesc și școlar. Aici, lipsa de disciplină poate să provoace desastrese cele mai mari, ale căror urmări nici nu pot fi calculate înainte.

Atât biserica cât și școla formează câte un stat mic în statul mai mare; pentru-că își are fie-care legile sale, organizațiunea sa, ordinea sa; și după cum e ordinea în aceste state mici, așa e ea și în statul cel mare, compus din aceiași cetățeni.

Membrii bisericii noastre ni-i formează și ni-i dă școla; de aceea învățătorilor le incumbă datoria să formeze din tinerile mlădițe încredințate supravegherii lor, membri folositori bisericii, căci prin această folositori devin ei statului.

Prin învățatură neîntreruptă, adunată în școle, se cresc națiuni luminate și sirguitoare, cari ajung să fie conducătoare în concertul popoarelor; pe când cele rămase îndărăt pe terenul acesta nu produc nimica de valoare și nici nu sunt bagate în seamă.

Pe lângă învățatură se cere în școle, în măsură chiar mult mai mare

însă și *disciplina*, pentru-ca cel eșit din școlă să învețe din vreme să nu folosească învățătura adunată de cât numai în cadrele legilor morale, spre folosul tuturor, ear' nimeni stricăciune cu ea să nu facă. Disciplina e deci mai necesară în școlă decât însăși învățătura, întocmai ca la miliție.

Să ne închipuim, ce răsbóie ar pute purta o armată fie cât de mare, dacă din rindurile ei ar lipsi disciplina cea severă, care formeză bazele destoiniciei ei?

Și a'um să ne închipuim, ce disciplină pot să introducă în școlele lor învățătorii, cari înșiși cresc în școle lipsite de disciplină?

Lucrul acesta nu ni-l putem închipui și nici nu ni-l închipuim, pentru-că astfel de școle nu există, nu pot să existe. Probabil și-l'au închipuit însă cei-ce au făcut nu demult cas mare din o mică întâmplare, ivită între păreții unei pedagogii din ale noastre, și au crezut că fac bun serviciu neamului, bisericii și statului, dacă dau dreptate elevilor cari au călcat legile disciplinare.

Nu ne facem judecători în cauză, pentru-că nu noi formăm forul competent. Cei în drept și-au rostit cuvântul și sentința lor, — dată în formă legală, — bună și legală este.

Disciplina trebuie susținută în școlă, chiar și cu risicul de a pedepsi prea aspru pe unii, pentru a îndrepta pe ceilalți. Și dacă cei, la aparență, prea aspru pedepsiți, vor arăta semne de îndreptare, suntem siguri că același for care i-a pedepsit îi va primi de nou la sinul școlei, fiind-că biserica noastră nu pedepsește pentru a nimici, ci pentru a îndrepta. Ear' dacă greșala s'a făcut din partea celor chemați să îndrepte lucrurile, — avem noi for care să-i judece și pe ei, și n'avem trebuință de a chema în ajutor opiniunea publică, chemată și nechemată.

Am dorit deci să se știe, că biserica noastră e destul de tare pentru a se pute apăra singură, prin organele proprii, în contra tuturor primejdilor, vină ele din lăuntru sau din afară; dar' e și destul de națională, pentru a nu

compromite și periclita existența neamului nostru.

Am ținut să ne spunem aceste păreri, pentru-că vedem că se continuă mereu cu discutarea în publicitate a chestiunii acesteia, care din capul locului n'a aparținut publicității, și care ar trebui, ca cel puțin acum să fie luată dela ordinea zilei.

Examenene școlare publice.

Se apropie timpul, când inspectorii tractuali ai școlelor noastre, p. t. protopopi, vor trebui să facă dispozițiile recerute pentru ținerea și conducerea examenelor publice dela finea anului școlar curent. Improspetez deci această chestie discutată și în conferențele noastre învățătorești, în prețuitul organ al bisericii noastre, de credință fiind, că prin această interesului obștesc al școlelor noastre se aduce un mic serviciu.

Chestia examenelor publice a fost desbătută și în conferința din Sibiu, în toamna anului trecut, și încă într'un mod instructiv. Țin deci să dau aci pe scurt și părerea acestei conferințe, relativ la examenenele publice:

1. Conferința susține examenenele publice, ca o instituțiune cu înfrință binefăcătoare asupra elevilor, părinților și asupra întregului public susținător de școle, cum și asupra învățătorilor și organelor bisericesco-școlare.

2. Examenul să aibă caracter sərbătorec.

3. Examenenele să se țină, în cât e posibil, în zile de Dumineci și sərbători, sub conducerea protopopului sau a substitutului seu. Să participe la examen cel puțin doi delegați dintre învățătorii din tract, cari se-și spună părerile asupra rezultatului învățământului din toate punctele de vedere, în o conferință restrinsă, ce se va ține după încheierea examenelor.

4. Toți elevii să fie prezenți la examen și după puțină toți să fie examinați.

5. Protocolul de clasificățiune, matricula, conspectul materialului de învățământ percurș etc. să fie pe masa presiidiului.

6. Examinator e numai învățătorul. Comisariul comunică învățătorului materialul de examinare, ce doarece a se tracta, înainte de începerea examenului. Alții nu pot pune în

trebări, numai cu consimțământul comisariului și din cadrul materialului de învățământ percurș. Comisariul provocă elevii, ear' învățătorul examinează.

7. Din materialul ce se examinează, învățătorul să scoată cu elevii momentele principale, cristalele învățământului, din cari să iasă la ivelă tractarea din partea învățătorului și individualitatea elevului, lăsând elevul să răspundă neconturbat, și numai în casuri de rătăcire sau neajutorință să întrevină învățătorul cu întrebări.

8. Pentru recreațiune se intercalază în examen cântări sau declamațiuni.

9. După examen se conduc elevii, dacă se pôte, în biserică, unde să se facă încheierea festivă a anului școlar cu cântări bisericesci și școlare, declamațiuni, citirea raportului general din partea directorului despre momentele mai însemnate și datele statistice ale anului școlar, apoi vorbire de încheiere a comisariului și rugăciunea de mulțămire din partea preotului.

10. Terminul examenului îl statorește protopopul, ear' parochul locului aduce această la cunoștința publicului prin cuvântare acomodată în biserică, îndemnând mai ales părinții să participe cu interes la festivitatea examenului.

11. Examinarea amănunțită de controlă asupra învățământului și asupra întregii vieți școlare în sensul regulamentului, o va îndeplini protopopul ca inspector tractual de școle, însoțit de câte un învățător din tract în lunile Martie până în Maiu (?), care inv. va participa ca delegat și la examenul de la finea anului școlar. Asistând astfel și la examinarea de controlă și la examenul public dela finea anului, își va pute forma judecata în cunoștință de cauză asupra respectivei școle.

Acestea sunt vederile conferinței amintite, cu privire la examenenele publice dela școlele noastre. Vederi după cari în mare parte s'au ținut și până acum examenenele publice. Unele excepții s'au impus și se impun de împrejurările date. En gros însă, fără îndoială, că și astăzi se vor accepta aceste vederi, de factorii conducători ai școlelor noastre.

Trebuie să luăm deci act cu plăcere că învățătorii nostri s'au pus pe acest punct de vedere acceptabil, cu privire la examenenele publice, în firul spiritului tradițional

FOIȘORĂ

Simpatie și Antipatie.

(Urmare și fine.)

Simpatia ne face să simțim durere când se rănește alt cine va, să ne cutremurăm ba să leșinăm chiar când ni-se istorisește despre o operațiune grea suferită de cine va, chiar atunci când nu cunoșcem pe operat. Simpatia face pe unii dintre noi să capete un acces de epilepsie vădând pe cine va lovit de bóla copiilor.

Ea face pe cei vioi să imiteze fără voe mișcările altora, să bată inconștient tactul la concert, să ridă sau să-și încrunte sprincele la teatru, după cum actorul pe ale cărui mișcări le urmărează ride sau se supără. Tot simpatia e cauza care face, ca soldații bătrâni să-și reguleze mersul după al acelora cu cari merg.

Atât sentimentul de simpatie cât și cel de antipatie este mai pronunțat la persoanele vii și cu imaginațiunea mai aprinsă; de aceea, femeile și copiii sunt mai mișcâți de cât bărbații; tot din aceeași cauză ne facem mai

nesimțitori pentru suferințele altora cu cât înaintăm în vârstă.

Simpatia, când e vorba de durerea altora, depinde, până la un punct, și de propria noastră experiență. Cine n'a auzit persoane, cari n'au suferit nici odată de dureri de dinți, exprimând o necredință absolută pentru acest fel de durere, precum și o lipsă de simpatie, adese-ori nici de cum în raport cu bunătatea lor de inimă obicinuită, pentru cel care o suferă? Cine n'a suferit nici odată lipsă, cine nu știe ce e fómee și frigul nu-și pôte da seama de suferințele sêracului, care trebuie să rabde și de una și de alta. Dovadă vorba reginei Maria Antoinette, care, când femeile din Paris s'au îndreptat spre Versaille și i-au strigat: „Le peuple n'a pas de pain”, a răspuns: „Qu'il mange des brioches”!

Creerul nostru e așa alcătuit, în cât nu ne putem substitui în locul altuia de cât când e vorba de un sentiment sau de o senzațiune pe care am avut-o. Impresiile ne vin de la exterior, și atunci când n'am simțit o anume impresiune, prin autosugestiune nu ni-o putem da.

Iată pentru ce bărbatul nu pôte pricepe sentimentele unei femei iubitoare și gelóse, nici femeia pe ale unui bărbat asemenea

situat; pentru ce persoanele, cari n'au copii, nu pricep sentimentul de tată și de mamă, și pentru ce, în sfârșit, omul prost, vulgar și cel fără cultură nu pôte pricepe sentimentele și ideile omului inteligent, cult și rafinat și nici nu se împacă cu ele.

Sentimentul de simpatie pentru semenii nostri, atunci când e sincer și basat pe rațiune, e un sentiment nobil, care împinge, une-ori pe acel care-l resimte, la fapte mari ba chiar și la sacrificiu de sine. Sentimentele altruiste cele mai frumoșe precum și patriotismul și umanitarismul se bazează pe simpatia pe care o avem pentru semenii nostri.

Dar' simpatia nu e un sentiment altruist numai, căci, pe lângă binele și fericirea pe care le procură altora, nasce în noi cea mai mare mulțămire sufletescă și ne procură plăceri mai mari de cât ni-ar pute da alte sentimente pur de egoiste.

Ca ori-ce sentiment însă, și simpatia pôte fi dusă la extrem; în acest cas ea încetăză de a face parte din domeniul sentimentelor raționale pentru a intra în cel al bólelor sufletesci, și pôte conduce atunci până la fantasie, la melancolie și chiar la mania furioasă.

Dr. Ermina Kaminski.

Graba strică treba!

Ilie Sergejici Poplov și soție-sa Cleopatra Petrovna stăteau pitulați la ușă și așteptau cu mare aviditate, să începă odată, în odaia vecină, declarația din partea onorabilului Sciupchin, dascălul școlei districtuale, cătră coconița Natasenka, flica lui Sergejici Poplov și a cocónei Cleopatra Petrovna.

— Incepe deja! — șoptește Poplov, tremurând de impaciță și frecându-și mâinile a semn de mare mulțămire sufletescă. — Bagă de seamă bine, Petrovna, îndată ce ajunge a-i vorbi de sentimentele sale, ia numai de-cât de pe părete icóna Precuratei și apoi să deschidem grabnic ușa pentru a le da binecuvântarea... Ii suprindem... Binecuvântarea dată cu icóna Precuratei e sfântă și inviolabilă... Așa că nu mai pôte scăpa coconașul nici cu legea chiar.

Intrăceea în odaia de-alături decurgea următoarea conversație:

— Ia nu mai face glume! — grăi Sciupchin, aprindându-și o țigară. — Eu nu ți-am scris nici o epistolă!

— Cum nu, mă rog! Ca-și-cum nu ți-ai cunosce scrisoarea! — a răspuns fata ridând cochetă și necontentit aruncând priviri

din viața noastră școlară. Mai virtos astăzi e remarcabil acest moment, pentru-că se știe, că din unele părți — chiar și în Germania, la care mulți se provacă — se prezintă chestia examenelor publice ca o instituție învechită, ce și-a trăit traiul, ce nu mai are astăzi sens, nici pedagogic, nici practic, nici moral.

Aderenții acestui curent dispută examenelor publice puterea de control asupra învățătorului sau elevului, și preste tot asupra învățământului. Sub cuvânt, că în decursul anului e exerciat în de ajuns controlul prin directorul școlii zi de zi, prin scaunul școlar, inspectorul de școle etc. Prin urmare examenale publice sunt de prisos din punctul de vedere al exercierii de controlă.

De prisos sunt și din motivul, că examenele publice nu dau icôna cea adevărată despre activitatea pedagogică a învățătorului, nici despre sîrguința elevilor. Deoarece cei mai mulți învățători și-ar prepara anume elevii pentru examenale publice, în care scop nu li-se cere decât puțină memorie, ca să întrebe pe fie-care elev lucruri despre cari are cunoscință din decursul anului, că le știe mai bine.

Uită însă aderenții acestui curent, că asemenea stări bolnăvicioase în viața școlară, le observă și ochiul cel mai puțin orientat în practica pedagogiei.

Acestea și alte asemenea sunt motivele, pe cari întemeiază părerea lor protivnicii examenelor publice. Să luăm act cu mulțămire, că în sinul învățătorilor noștri nu s'au manifestat atari vederi, absolut necorespunzătoare împrejurărilor noastre.

Noi în genere ne-am declarat pentru susținerea examenelor publice, ca o instituție binefacătoare pentru promovarea intereselor școlii în sinul poporului nostru. Urmază deci, să facem acum tot posibilul, ca examenalele publice să se pōtă ține de-așa, încât ele să și satisfacă așteptărilor, să și aibă fructul și rezultatul practic dorit.

(Va urma.)

Dr. V. Bologa.
director școlar

Istoricul Episcopilor noui

de George Ardelean.

(Urmare.)

IX. Episcopiiile noui la Congresul din 1881.

În raportul general al Consistoriului Metropolitan sub Nr. 175 cu datul Sibiu 4 Octombrie 1881, către Congres, se amintesc în punctul 7. despre Episcopiiile noui și despre vicariat următoarele:

Cestiunea înființării celor două episcopii sufragane în Timișoara și Oradea-mare în dezvoltarea ei nu a ajuns încă la acel stadiu, ca acest Consistoriu să pōtă satisfacă însărcinării de a subșterne Măritului Congres un plan exact și detaliat asupra modului și tuturor condițiunilor de realizare practică. Actele referitoare avem onore a le subșterne în convolutul de sub D spre binevoitoarea apreciere.

în oglindă. — Ți-am cunoscut-o îndată!... Dar' zău, ce curioși mai sunteți dtră bărbai! D-ta de pildă propui caligrafia și totuși scrii de par'că nu om a scris, ci o labă de găină a sgăriat pe hârtie. Cum poți ore învăța pe alții a scrie, când d-ta însu-ți scrii atât de rău?

— Hm!... Mare lucru! La caligrafie nu scrisoarea e lucru de căpetenie, ci elevii să nu-și uite de sine. Unuia 'i razi una cu linealul peste cap, altuia peste degete... Scrisoarea?! Prostie! Nicrasov a fost mare scriitor și e ceva grozav să vezi ce scrisore prōstă avea. Poți să te convingi, căci în toate edițiile poeziilor lui îi află autogramul.

— Acela a fost Nicrasov, dta însă... (ofteză). Eu, drept să-ți spun, m'ăși mărita bucuros după scriitoriu. Mi-ar scrie neconștient poezii.

— Poezii și eu pot să-ți scriu, dacă dorești.

— Despre ce ai scrie dta, rogu-te?

— Despre ce? despre amor... despre sentimentele mele... despre ochisorii d-tale... Ai să plângi când le cetesci! Dar' dacă în adevăr îți voi scrie poezii, îmi permiți apoi să-ți sărut mîna?

— Uf! ce mare lucru ceri!... Dacă 'ți face plăcere poți chiar acum să mi-o săruți!

Cestiunea regulării postului de vicariu arhiepiscopesc prin instituirea unui arhiepiscop-vicar a ajuns în dezvoltarea sa până la votul sfântului sinod arhieresc în aceea privință: dacă din punct de vedere canonic este sau nu este pedecă pentru aceea instituție? Consistoriul Metropolitan a promovat cauza la acel sânt sinod cu rugarea: ca după puțină încă sub durată prezentei sesiuni congresuale să binevoiască a-l pune în pozițiunea de a pōtă satisfacă pe deplin concludului congresual dela 1878.

Raportul întreg publicat și în protocolul congresului sub lit. C. se citește în ședința IX dela 9/21 Octombrie 1881 sub Nr. 72 și se primește de basă la desbaterea specială.

Ajungînd desbaterea la punctul acesta al șeptelea, se decide sub Nr. 79: La punctul 7, ce atinge cestiunea înființării a două episcopii sufragane în Timișoara și Oradea-mare și a regulării postului de vicariu arhiepiscopesc cu rang de arhieriu.

Congresul decide: Aparținînd cestiunile acestea Comisiunei speciale a fondurilor comune, actele concernente se transpun acelei comisiuni.

Eară în ședința a XIII dela 14/26 Octombrie 1881 vine comisiunea acēsta specială și raporteză sub Nr. 134. Urmînd la ordinea zilei comisiunea specială pentru înființările episcopii și pentru fondurile comune, raportorul ei Anania Trombițaș, în numele majorității din comisiune propune a se lua în cestiunea înființărilor episcopii următorul conclud:

„Congresul constată, că activitatea dezvoltată de consistoriul metropolitan în cestiunea noui arondări a provinciei metropolitane cu înființarea a mai două eparchii, nu corespunde însărcinării cuprinse în concludul congresual din anul 1878 Nr. 243; deci îndrumeză pe acel consistor, ca până la proxima sesiune congresuală să caute a satisfacă pe deplin acelei însărcinări, dîndu-i totdeodată următoarele înviațiuni speciale:

a) Deoarece cestiunea oportunității noui arondări nu împedecă culegerea și subșternerea de date necesare, sinódele eparchiale vor avé a se pronuncia numai asupra modului, unde și cu ce teritorii sunt de a se înființa nouele eparchii: apoi asupra condițiunilor principale de înființare, adecă asupra resurselor materiale pentru susținerea episcopiiilor cu apertinențele acelor.

b) După ascultarea bărbaiilor competenți adecă a reprezentanților legali ai locuitorilor din acele ținuturi, ce prin noua arondare ar deveni desfăcute de legătura eparchială, pe basa voturilor și respective a dorințelor acestora, și fără de a fi restrins la proiectul de arondare cuprins în propunerea prezidială de sub Nr. 142 al congresului din anul 1878, consistoriul metropoli-

tan să elaboreze un plan detaliat și să-l subșternă proximalui congres.

c) Planul noui arondări să cuprindă cele mai esacte și sigure date în privința dotării nouelor episcopii cu agregatele acelor, observîndu-se principiul, ca prin noua arondare dotațiunile prezente ale episcopiiilor actuali să nu se scurteze, ca, dotațiunea noilor episcopii să nu fie mai mică de 8000 fl. la an.

Raportorul minorității din comisiune, deputatul Atanasie Cimonieru propune următorul conclud:

„Congresul sub împregiurările prezente nefavorabile află pertractarea acestui proiect de neoportună și lasă cestiunea înființărilor episcopii noui în Timișoara și Oradea-mare de o camdată în suspens, avînd consistoriul metropolitan să continue culegerea datelor și a mijloacelor neapărat trebuincioase spre efectuarea concludului congresual din anul 1878 Nr. 243.“

Punîndu-se la vot propunerea minorității cade și congresul primesce propunerea majorității de basă pentru pertractarea specială.

Nr. 135. În desbaterea specială asupra acestei cestiuni deputatul Parteniu Cosma propune a se șterge introducerea din propunerea comisiunei și a se înlocui cu următoarele:

Congresul constată, că materialul ce l'a căpătat consistoriul metropolitan dela sinódele eparchiale, nu este apt, ca pe baza aceluia consistoriul să pōtă satisfacă însărcinării cuprinse în concludul din anul 1878 Nr. 243; deci Consistoriul Metropolitan se îndrumă, ca până la proxima sesiune... (Celelalte din votul comisiunei). Congresul primesce acēsta propunere.

Nr. 136. Punctul a) din propunerea comisiunei se primesce nestrămutat.

Nr. 137. La punctul b) deputatul P. Cosma face următoarea contra propunere: „Să se trimită sinódelor eparchiale un plan de arondare, combinat din punct de vedere mai înalt al întregi metropolii, avînd ele a se dechiara și a-și face reflecșiunile asupra lui, eventual a face și din partea lor cîte un plan în acēstă privință.“

Ear' deputatul Eugen Brote propune: „Consistoriul metropolitan se însărcinează a continua lucrarea sa cu adunarea materialului necesar pentru înmulțirea eparchiilor, avînd a raporta Congresului procsim despre stadiul în care se va afla cestiunea, eventual a prezenta un plan.“

Retragîndu-și Parteniu Cosma propunerea sa, Congresul cu delăturarea punctului b) din propunerea comisiunei primesce propunerea deputatului Eugen Brote.

Nr. 138. Nefăcîndu-se nici o observare la punctul c) din propunerea comisiunei — Punctul acesta se primesce.

Nr. 139. Reasumîndu-se rezultatele desbaterilor de sub numerii precedenți 134—138 acelea se cuprind în următorul conclud:

— Primiți bin... binecuvîntarea mea... — a continuat tata Peplov și a 'nceput și el să plîngă. — Natasenca, ficea mea... pune-veți unul lîngă altul... Petrovna, dă-mi icôna Preacuratei...

Și cum a întins mîna să iee de la soție-sa icôna Preacuratei, i-a încetat deodată plînsul și a 'nceput să schimbe tot fețe...

— Fire-ai a dracului! Nătîntocă bătrînă! — a sbierat pe soție-sa. — Oh! nenorocită ce ești! Dar' asta-i icôna Preacuratei?!

— Oh, Dumnezeu meu! Oh, nefericitul de mine!

Ce s'a întîmplat? Dascălul de caligrafie și luă curagiu să-și ridice din pămînt privirile și fî numai decît în curat cu situația. Era scăpat! Mama Petrovna în graba cea mare a luat de pe părete, în loc de icôna Preacuratei, portretul scriitorului Lazecinicov. Bătrînul Peplov și mama Petrovna stăteau perpleși, privind a pagubă la portretul lui Lazecinicov și nu mai știau ce să facă, ce să 'ncepă. Ear' măestrul de caligrafie, folosindu-se de perplexitatea și confuzia bieților bătrîni, s'a dus... fără adio...

A. Cehoh.

Congresul constată: că materialul, ce l'a căpătat consistoriul metropolitan dela sinódele eparchiale, nu este apt, ca pe baza aceluia dînsul să pōtă satisfacă însărcinării cuprinse în concludul din anul 1878 Nr. 243, deci consistoriul metropolitan se îndrumă, ca până la proxima sesiune congresuală să caute a satisfacă pe deplin acelei însărcinări, dîndu-i totdeodată următoarele înviațiuni speciale:

a) Deoarece cestiunea de oportunitate pentru noua arondare nu împedecă culegerea și subșternerea datelor necesare: sinódele eparchiale vor avé a se pronuncia numai asupra modului, unde, și cu ce teritorii sunt de a se înființa nouele eparchii; apoi asupra condițiunilor principale de înființare, adecă asupra resurselor materiale pentru susținerea episcopiiilor cu apertinențele acelor.

b) Consistoriul metropolitan se însărcinează a continua lucrarea sa cu adunarea materialului necesar pentru înmulțirea eparchiilor, avînd a raporta congresului procsim despre stadiul în care se va afla cestiunea, eventual a prezenta un plan.

c) Planul noui arondări să cuprindă cele mai esacte și sigure date în privința dotării nouelor episcopii cu agregatele acelor, observîndu-se principiul, ca prin noua arondare dotațiunile prezente ale episcopiiilor actuale să nu se scurteze, ear' dotațiunea noilor episcopii să nu fie mai mică de 8000 fl. la an.

Urmază la ordinea zilei raportul Comisiunei organizătoare, carea prin raportorul seu Nicolae Zigre referéză și face propunere în obiectul înființării eparchiilor noui pe teritoriul provinciei noastre metropolitane.

Deputatul Nicolau Ivan face următoarea contrapropunere: Înființarea de episcopii noui între împrejurările actuale din motivele relevante în raportul consistoriului metropolitan nefiind posibilă, se ține în suspens până la timpuri mai oportune.

După o desbatere mai îndelungată, punîndu-se la vot ambele propuneri se primesce propunerea comisiunei, și se enunță următorul conclud:

„Consistoriul metropolitan se însărcinează cu considerare atât la împărțirea teritorială și numărul populațiunei, cât și cu privire la cuota din fondurile eparchiale actuale la carea ar pōtă fi îndreptățite înființările eparchii: a elabora cîte un proiect detaliat de arondare.

a) pentru înființarea a două eparchii noui contemplate în concludul Congresual de sub Nr. 243 din anul 1878.

b) pentru înființarea a trei eparchii noui, din cari una să fie propusă pe teritoriul Archidiecesei.

Ambele proiecte să le comunice sinódelor eparchiale actuale pentru a se pronunța asupra acelor, ear după aceea împreună cu enunțațiunile sinódelor eparchiale să le prezente la timpul seu congresului național bisericesc spre rezolvire în merit.“

(Va urma.)

Revistă esternă

Memorandul comitetului macedo-bulgar. Comitetul macedo-bulgar șeptămănila trecute a adresat mai multor domnitori, întră cari și sultanului, un memorandum, al cărui cuprins ziarul rusesc „Kurir“ îl dă în următoarele:

Cu provocare la pacea de la San-Stefano comitetul cercă a dovedi că autonomia Macedoniei fusese deja a priori garantată, și din acēsta mănecînd zice, că de-și locuitorii Macedoniei recunosc și pe mai departe drept corectă și de dorit suveranitatea Turciei, totuși guvernul imperiului osmanic ar fi dator să inactiveze în Macedonia aceleși reforme, pe cari în 1868 le-a dat insulei Creta. Până-ce însă în Creta diferitele privilegii au asigurat locuitorilor libertate estinsă, stările din Macedonia au devenit tot mai apăsătoare. Înșirînd apoi taxativ gravamentele, protesteză contra îndatoririi populațiunei creștine de a contribui din zeciuială 1 1/2% pentru susți-

nerea școlilor turcesci, în cari copiii creștinilor numai cu specială concesiune a sultanului sunt primiți. Ne-mohamedanilor nu li-se permite nici chiar atâta, ca pe banii lor proprii să-și facă școle. Se mai plânge memorandumul, că creștinilor din Macedonia li-se impune să solvască an de an câte 1 1/2 lire turcesci de fie-care om, pentru susținerea drumurilor în stare bună, deși drumuri de acestea în Macedonia nu sunt. Apoi, că plângerile de până acum ale macedonenilor au avut drept rezultat, că Bulgarii au fost espusi de oprărire și persecuțiuni încă și mai mari. De încheiere sunt în memorandum mai multe citate din contractul păcii de la San-Stefano și din hotărârile congresului de la Berlin, din cari comitetul scoțe concludiunea, că guvernul turcesc nici până acum nu a satisfăcut obligămintelor luate asupra-și.

Presidential Krüger, cum raportază din Bruxella o telegramă d-ta 25 Martie, va pleca în luna viitoare la America pentru a cere intervenția lui Mac-Kinley în favorul Burilor.

Bătăe între soldații din China. Duminică seara s'a întâmplat strașnică bătăie între soldații din trupele europene staționate la Tiencin. Au fost uciși trei soldați englezi.

NOUTĂȚI

Membri noi la Academie. Zilele acestea Academia română și-a ales membri corespondenți pe dd. *Virgil Onițiu*, directorul gimnasiului nostru din Brașov, și *Barbu Ștefănescu Delavrancea*, romancier și fost primar al capitalei române.

Di Adrian Cristea, fiul asesorului consistorial Nicolae Cristea, a făcut cu bun succes esamenale de *economia politică și finanțe*, la universitatea din München.

Fapte bune. Următorii fii credincioși ai bisericii din Miheșul de câmpie, protopresbiteratul *Turda* au făcut daruri pentru sfânta biserică: Ana Crișan a cumpărat o iconă a precurarei ficioare cu 30 cor. Axente Fiscutean a cumpărat o iconă a mântuitorului cu 10 cor. Parteniu Moldovan a cumpărat 2 prapori roșii cu 40 cor. Toader Cienar a cumpărat 1 cădelnițe cu 24 cor. Victoria Șeulean a pregătit o perdea la ușa din mijloc a ușilor celor împărătești, care valoră 20 cor. Teodor Selegean a pregătit 2 rude de prapori cu 6 cor. Suma 130 cor. Primescă și pe calea această mulțumita mea bine-simțită. Miheșiu în 12/III 901 v. *Petru Șeulean* preot rom.

Nou doctor de medicină. Azi (Mercuri) a fost promovat la titlul de doctor în științele medicale universale, la universitatea din Viena, compatriotul nostru *Ilie Ganea*.
Li dorim succes în noua carieră.

Dar pentru biserică. Mult Onoratul Domn *Dr. Bonts*, notariu public în Hunedóra, ca jertfă potrivit și binevenită pentru biserică noastră ortodoxă-orientală din Hunedóra, a cumpărat de sfintele sărbători ale învierii Domnului Iisus Christos, din anul curînt, un rând de odăjdii bisericesci foarte frumoase. Comitetul parohial, pentru această faptă creștinăscă provenită din dragoste adevărată față de biserică, și ține de o prea plăcută dăruire a-i aduce și pe calea această sinceră și profundă mulțumită. *Hunedóra*, 22 Martie n. 1901. *Comitetul parohial*.

† Vasilie Maniu. Cu adâncă părere de rău, anunțăm morțea unui distins bărbat al națiunii noastre, *Vasilie Maniu*, avocat în București, membru ordinar al „Academiei Române”, originar din Banat, care Sâmbătă după amiază a încetat din viață, la domiciliul său din Capitala României.

Decedatul s'a născut la 24 Decembrie 1824 în Lugoș, Banatul Timișan. Studiile gimnaziale le-a făcut la Lugoj și Arad, ear' cele filosofice de pe atunci la Timișoara. După aceea s'a dus la Budapesta, unde a studiat drepturile, pe cari le-a terminat la 1846, fiind pe atunci în vîrstă de 22 ani.

În anul 1859 el a fost numit avocat public la curtea criminală din București, ear la 1860 avocat la Înalta curte. De la 1862—66 a fost avocat al ministeriului cultelor; ear' la 1866 avocat-efor la Eforia spitalelor; de la 1868—69 a fost prim-președinte al Curții apelative din Iași.

Vasilie Maniu a fost și deputat. În anul 1876 la 12 Septembrie a fost ales membru al Academiei Române.

Dintre numeroasele sale scrieri literare amintim: „Amelia sau Victoria amorului”, dramă originală, „Originea Românilor din Dacia

Traiană”; „Unitatea latină sau cauza română în procesul naționalităților din punctul de vedere istoric, juridic și politic”, „Monumentul de la Călugăreni” etc.

Afară de aceste, regretatul academician a scris numeroase articole politice în diferite ziare.

† Ioan Necșa, preot-capelan în Bungeard, a răposat azi noapte, în etate de 50 ani și după 8 ani de preoție. Însmormântarea i-se va face mâine (Joi) la 2 ore după amiază.

Adunarea generală a „Albinei”, institut de credit și economii din loc, s'a ținut Sâmbătă, 23 Martie n. În direcțiune au fost realeși pe șase ani domnii *Petru Nemeș* notar public în Brașov și *Alex. Lebu*, proprietar în Sibiu, ear' nou ales a fost în locul vacant dl *Elia Trăilă*, avocat în Oravița.

Studentii francezi la Seliște. Ni-se serie: Renumitul profesor dela „*Școala limbilor orientale*” din Paris, dl *Picot*, de vre-o trei ani încôce trimite pe elevii săi, cari voiesc să se perfecționeze în limba română, la noi, la Seliște. În anul acesta au sosit doi d-ni studenți: *Maurice Mouchotte* și *Guillaume Le Boterf*, cari o să petreacă aici vre-o 3—4 luni. Pentru repede perfecționare în limba noastră ambii domni studenți asistă zi de zi la orele de limba română de la școala noastră și convin în societatea de aici, în care sunt primiți cu amabilitate și se face tot posibilul, ca plăcuții oșpeți pe lângă perfecționarea d-nilor în limba noastră să ducă totodată și cele mai bune impresii dela noi.

Procesul cununei lui Iancu. Tribunalul din Deva, acceptând excepțiunile avocatului apărătorii *Francisc Hossu-Longin*, în ședința sa din 23 Martie a sistat procedura în procesul intentat contra *I. Scurtu* și *G. Novacovici* pentru cununa pusă pe mormântul lui Iancu. Procurorul a dat recurs.

Regele Angliei la Sinaia. O fîie din București aduce știrea, că M. Sa Regele Angliei, va face în decursul verei acesteia împreună cu Regina o vizită curții dela Viena, ear' de aci vor merge la Sinaia, pentru a face vizită și Soveranilor români.

Nou medic român la Baile Herculan. Din Timișoara ni-se comunică, că în 15 Martie d-l *Dr. Alexandru Crăciunescu* a fost ales din partea direcțiunii bailor din Mehadia (Herkulesbad) ca medic curant, în locul regretatului *Dr. Vuia*. Dl *Dr. Crăciunescu* a absolvit facultatea de medicină din Viena, unda ca președinte al „României June” a luat parte activă și la viața socială română. Timp mai îndelungat a petrecut la clinica de interne din Viena. Terminând serviciul ca medic militar, d-sa a plecat la Berlin unde a frecventat clinicele de gynaecologie și a. Din 1 Oct. 1900 petrece ca medic practic în locul său natal (Timișoara), ear' în 1 Maiu 1901 se va instala în Baile Herculan. Soția d-lui *Dr. Crăciunescu* e dentistă diplomată în Olanda și a cercetat clinicele din Utrecht, Amsterdam, Lipsca, Berlin și Viena.

Prun în biserică. Din *Beza* ni-se scriu următoarele: Mare raritate! în biserică noastră din *Beza*, comitatul Târnava-mare, (protopresbiteratul Sighișorei) anume: în inter-nul altariului la terestra spre răsărit în 2 Aprilie 1890 a răsărit un prun aproape lângă zid, pe care subscrișul l'am cultivat din an în an așa că astăzi a ajuns înălțimea de 4 metri, deși în anul trecut i-am tăiat crengile, ca să se îngroșe în jos. Anul-trecut prunul a rodit 3 prune bine dezvoltate, ca și celealalte din aer liber, s'au copt deplin însă numai pe la finea lunii Octobrie. Prunele stau în prun în altariu până în ziua de azi fără să cadă vre-una jos. Acuși de vre-o săptămână însă cineva dintr- cei-cari aveau intrare în altariu (să măture), a luat una dintr- cele trei prune. Se vede că au lăcomit la pomul oprit ca la cel din raiu Eva stră-moșă. De sine înțeles că acum prunele sunt cam sbărcite, frunzele pomului numai acum încep a căde din el câte una. Și tot acum încep mugurii a se desvolta, fiind-că prunul acesta înverdește primăvara și înflorește cu o lună mai curînd de cât cei din aer liber, fiind scutit de frig și de vijelii. Nutremînt primesc din pămîntul de lângă zid, apă nu-i băgăm de loc, și sôrele străbate prin sticla ferestri mai cald la el. Acest prun an de an își susține frunzele cu mult mai bine dezvoltate de cât prunii cei din aer liber și sunt verzi ca edera până către Crăciun. Poporul l'a numit „prunul popii Dumitru”.

Civilisatori Chinei. Despre brutalitățile soldaților germani din China ziarul rusesc „*Nedelja*” are de la un martor ocular următoarea corespondență:

„Dacă soldatul german are lipsă de bani se duce la un chinez bogat și l' jefuesce. Cel ce cutăză să se opună, e ucis. Dacă vitejii acestia capătă poftă de petrecere, adună o cătă de chinezi, îi pun în gledă și i stră-

pung apoi cu bajoneta. Într- cele mai obișnuite feliuri de pedepsă e și aceea, că soldații germani atata isbesc de olaltă capetele chinezilor acușai, până când nenorociții cad jos fără viață. Pe fetele chineze frumoșe le prind și le folosesc în comun.

Tôte brutalitățile acestea sunt efluxul modului de tractare la care înșiși soldații sunt espusi din partea oficerilor lor. Despre brutalitățile oficerilor germani, prin cari voiesc se dedeie pe soldați la suportarea tuturor fatigilor, s'a scris deja o într-egă literatură. Din acest mod de tractare se pôte ușor deduce, că ce experiențe inquisiționale, impregnate cu astuție, are armata germană. Scui-parea în obraz, baterea cu pumnii peste cap, lovituri cu patul puscii în cōste și peste picioare, sunt nimicuri de tôte zilele. Se spune, că un oficer german și-a învățat soldații să-și țină capul drept, ținîndu-le la obraz un cuțit și dacă vre-un nenorocit făcea cu capul mișcări neagreate de dl oficer, căpeta în obraz împunsături și tăieturi. Un altul îi bătea cu pumnul peste fălci până și mușcau limba tot sânge. Nu de mult un recrut a fost nenorocit prin brutalitățile oficerilor. Un simplu fecior de țeran; îl torturau sistematic. Îl băteau și-i puneau în gură frêne, cari îi răniau tot sânge marginile gurii, îl sileau să latre ca câni și să umble n mâni și picioare. Nenorocitul a nebunit și din făcău în flōrea purerii a devenit o figură de compătimit. Din acestea se esplică și faptul, că 22% din casurile de mōrte în armata germană sunt sinucideri. Tot acest mod de tractare e cauza și la aceea, că social-democratismul cuprinde așa mult teren între soldații germani, în butul tuturor măsurilor preventive. Crudeltatea oficerilor s'a încuibat și în sufletul soldaților, și de aceea trebuie să sufere atât de mult nenorociții chinezi lipsiți de ori-ce scut și apărare.

Tuturor le este cunoscut, că semînțele de economie și de grădini ale lui Mauthner produc de trei-ori mai mult ca alte semînțe. Escelente sunt îndeosebi semînțele de napi împreunate cu marca firmei „*Sternmark*” și sunt a se deosebi de altele contra-făcute. Semînțele lui Mauthner sunt cu un cuvînt neîntrecute și economii nostre fac foarte bine, dacă își comandă semînțele lor, numai dela firma Mauthner în Budapesta.

Cărți și reviste.

Au apărut:

Convorbiri literare, fascicoul 3 (Martie), avînd următorul sumariu:

St. O. Iosif. — Bunica (poesie). G. Murnu. — Intre neguri (poesie) D. Evolveanu. — Doi poezi dramatice (studiu) Panait Cerna. — Repaos, Albatrozul (trad. din Fr. Coppes și Ch. Baudelaire) I. A. Brătescu-Voinești. — Ianko muzicantul (trad. după Sinkiewicz) Theohari Antonescu. — Din literatura egipteană (studiu) Florian I. Becesgu. — Viața (poesie) G. Bogdan-Duică. — Despre spătarul Nicolae Milescu I. Bogdan. — Inscriptia dela 1484 de pe pōrta cea mare a Cetății Albe I. Bogdan. — Lucrările filologice ale d-lui Ovidiu Densusanu (recensiune) Sava Athanasie. — Geologia Carpaților în marele Dictionar geografic (critică) N. Iorga și I. Bogdan. Comunicări mărute.

FELIURIMI.

Telefon submarin. Într- Keywest (afător la colțul sudic al Floridei) și într- Havana (pe insula Cuba) s'au făcut probe cu telefon submarin. Într- aceste două orașe e o distanță de 160 kilometri; probele au succes într-atăta, că în vorbire lină (nu repede) au fost auzite clar tôte cuvintele. De cumva experimentele vor succede pe deplin, atunci legătura telefonică într- America și Europa e cestiune numai de timp.

Mașina de sburat a lui Dedal. Cu ocaziunea săpăturilor nouă, începute nu de mult pe teritoriul Athenei antice s'a aflat o statuă care probabil reprezintă pe Dedal (Daidalos), primul care s'a ocupat cu ideea mașinei de sburat, și amintirea căruia se perde departe în negura miturilor eline. Statua e provădută cu patru aripi, de construcție complicată și dirigiabilă, legate strîns de trup. După cum afirmă inginerul *Meves*, aripile sunt construite cu multă cunoștință și corespundătoriu recerînțelor tehnice, ceea-ce demustă că încercarea lui Dedal, de a rezolva problema sburării, n'a fost simplă nebunie, cum o prezentă mitul.

Regina modei engleze. Alexandra, soția regelui Edward VII. e totodată și regină a modei engleze. Deja ca tineră princesă de Wales a reformat complet moda engleză, batjocorită și neglijată, și a învățat pe lady și miss-ele engleze să se îmbrace simplu, dar' cu gust. În coplărire învățase și ea însăși croitul, cusutul, și deosebi la confecționarea

pălărilor se pricepea foarte bine. Ear' că ce fel de croitură, colōre și combinare a toaletei dă feței frăgețime, înfațare tineră, staturii grație și farmec, — nime nu știe așa perfect aplica cum știe regina Angliei. Răposata regină avea deosebită afecțiune pentru știința acesta a nurorei, sale și aprōpe totdeuna i cerea părerea în privința toaletei. Nu odată s'a întemplat și aceea, că princēsa făcea însăși pălăriile reginei. Pălăria-princess și haina-princess, care nici odată n'a devenit modă generală, dar' care totdeuna va fi destul de modernă, asemenea sunt product al gustului princesei, cum și colanul (collier) de mărgele, pe care tot ea le-a introdus în modă. „Ocaziunea și milieu-ul crîiesce haina” — e devisa ei, și damele engleze i-au învățat-o tôte. În Sandvingham, de pildă, purta totdeuna numai toaletă așa numită *tailor mode*, cu surtuc scurt și pălărie tiroleză ori de matroz. Colōrile ei favorite sunt: roșul spălat, heliotrop și albastru-suriu cu flori orchidee. Studiile sale de modă și-le făcea cu mare pasiune, nu din vanitate, ci fiind-că prin acelea procura bētrānei regine mare plăcere și bucurie.

Din public.*)

Declarațiune.

Subscrișul, de ôre-ce am atacat în corespondența, datată din Ucea-inferiōră, 1 Decembrie 1899, apărută în nrul 270 ex 1899 și subscrișă, de „Uceanul” în ziarul „*Tribuna*”, pe dl paroh *Nicolau Borzea* din *Vistea-inferiōră* ca administrator al comunei Ucea-inferiōră pentru estradarea a două atestate în limbă străină, în mod prea vehement, prin această declar, că espresiunile din corespondența susnumită folosite la adresa dlui paroh Nic. Borzea nu corespund adevărului, ofensele cuprinse în aceea sunt esagerate, deci le retratez și le regret, cerînd acuse dela d-nul Nic. Borzea pentru acele espresiuni ofensătoare.

Sibiu, 23 Martie 1901.

Teodor Orlea m. p.,
teolog-absolut.

Mulțumită publică.

La petrecerea dată la 28 Ianuarie st. v. a. c. în favorul școlii rom. gr. or. din Mercurea au binevoit să contribuiscă următorii: D. Munthiu, notar Reciu 8 cor., fam. Schmidt, 6 cor. 40 b., Ioan Macellariu, proprietar Sângătin, Hermann Mangesi, primpretor, Paulovici, șef de gară, N. Brătian, sergent de geandarmi, Szűcs Elemér, silvicultor, Rudolf Martzi, toți din Mercurea, câte 4 cor., Dăra Hoffmann, Săcel, Tipuriță, Vale, N. Dordea, Pauca, Marie Sufană, Kartal, Dna Nemetz, Hannert, Fleaca, Seidhofer, toți din Mercurea câte 3 cor.; D. Orăștean, inv. Apodul mic, Dr. Coloman Albu, Dr. Capesius, medic, Béla Szatmári, Wagner Iohann, Ilie Floaș, Andreiu Floaș, A. Gross, Minth Michael, Adolf Fleischer, Kabdebo, Iulius Nemes, Drugociu, geandarm, G. Muntean, toți din Mercurea câte 2 cor.; I. Stan, inv. Păcliaș, i. Simulescu, inv. Apodul mic, Ilie Martin, Săliște, Ghiță Macellariu, Călnic, Szabó Iószet, Schöpp, R. Ciugudean, Brocks, Fritz Hutter, toți din Mercurea câte 1 cor. 60 b.

Total au încurs 107 cor. 82 b. din cari detrăgîndu-se spesele de 98 cor. 80 b. rămîne un venit curat de 9 cor. 02 b. cu cari s'a procurat unele recușite de școlă neapărat trebuincioase.

P. T. contribuenți li-se aduce și pe această cale cele mai călduroșe mulțamite.

Corpul învățătoresc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacția nu primesc răspunderea.

Posta Redacțiunei.

I. C. în Lissa. Fôia archidieceșei nu e menită, ca ômeni malconțenți și pătați, în desperația lor să arunce cu tină asupra forurilor noastre bisericesci și să critice procedura acestora și a organelor lor. Spre scopul acesta căutați alt organ, — care pôte să se dimită și la lucruri de aceste.

A mers la coș.

Dlui A. I. Hondol. Meriți tōtă lauda, pentru bunele învățături date poporenilor. Nu e însă de așa, ca să o putem publica. Serie-ne despre alte lucruri, bisericēști-scolare, de prin părțile acelea și publicăm cu plăcere.

„*Grădinile scolare*”. Nu se pôte publica. Dacă așa stau lucrurile cum ne scrii, faceți arătare la forul suprem și negreșit se va face îndreptare.

Dlui B-I. Să nu mai înveninăm ranele. Sunt cunoscute în centru foarte bine tôte re-lele, și sanarea lor sigur va urma, — dar' nu se pôte de odată.

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Dânc se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în cōla B. pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale la subsemnatul oficiu protopresbiterial instruite conform normelor din vigōre în termenul amintit și au a se presenta înainte de alegere în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică spre a cânta respective a celebra și a cuvânta.

În conțelegere cu comitetul parochial — Oficiul protopresbiterial român gr. or. al Ungurașului.

Fizeș-Sân Petru, 10/23 Martie, 1901.

Pavel Roșca

protopresbiter.

La Librăria Tipografiei archidiece-sane în Sibiiu se află de vîndare:

Cântări religioase și școlare

(quartete, coruri mixte și bărbătesci) de Ed. Wachmann, directorul conservatorului de muzică din București. Prețuri: Partitura 1—2 cor., părți separate dela 15—40 bani.

In *Tipografia archidiece-sană*
a apărut:

ACAFISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

urmărite de Simaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate pânză . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase . . . „ 3.85

Se află de vîndare la

Librăria Tipografiei archidiece-sane,
Sibiiu.

Din *Tipografia și librăria archidiece-sană, Sibiiu*, se pōte procura

Din vremuri apuse,

de

Iudita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

Anuarul I

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiiu”

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Cuprinde unele date dela întemeierea ei până
la 31 Decembre 1899.

Se află de vînzare cu prețul 1.20 cor.
plus 20 bani porto la

Librăria Tipografiei archidiece-sane.

Dela *Librăria Tipografiei archidiece-sane în Sibiiu* se pōte procura

Introducere în contabilitate
și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la șcōla superiōră de comerț.

Prețul 2 corōne.

A eșit de sub tipariu în *Tipografia archidiece-sană*:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvîntarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop
și metropolit și se află de vînzare la *Tipografia și Li-brăria archidiece-sană în Sibiiu* cu prețurile: broșat
7 cor., legat în pânză neagră 9.50 cor., ediție de lux broșat
8 cor., legat după cum se comandă.

Icōne sfinte.

Mărimea în Cm.	fōrte fine					fine					simple:				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/68	55/63	63/79	74/100
	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.	C. b.
Adormirea Maicei Domnului . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Archangelul Michail . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
„ Gavril . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Apostol fiecare . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Bunavestire . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Domnul Christos . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Nașterea Domnului . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Botezul . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Fuga la Egipt . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Iisus în biserică (12 ani) . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
La nunta din Cana . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Iisus pe mare . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
„ învie pe Lazar . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Schimbarea la față . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Iisus în muntele Maslinilor . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
„ pe cruce . . .	35 —	40 60	51 80	70 —	89 60	23 10	25 90	40 60	49 —	65 80	12 60	14 —	16 10	23 80	32 20
Punerea în mormânt . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Învierea . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Înălțarea . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Floriile . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Tăierea împrejur . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Constantin și Elena . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Sfântul Dumitru . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
„ călare . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Evangelist fiecare . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Sfântul George . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
„ călare . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Înălțarea sfintei cruci . . .	35 —	40 60	51 80	70 —	89 60	23 10	25 90	40 60	49 —	65 80	12 60	14 —	16 10	23 80	32 20
Ilie prorocul . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
„ în car de foc . . .	35 —	40 60	51 80	70 —	89 60	23 10	25 90	40 60	49 —	65 80	12 60	14 —	16 10	23 80	32 20
Ioan în pustie . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Maica Domnului . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Sfântul Nicolae . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Nașterea Maicei Domnului . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Petru și Pavel . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Pogorîrea Duchului sfânt . . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Simeon . . .	28 —	33 60	42 —	56 —	70 —	18 20	21 —	30 80	39 20	56 —	9 80	10 50	11 40	19 60	26 60
Sfânta Treime . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40
Tăierea capului S-tului Ioan . . .	35 —	40 60	51 80	70 —	89 60	23 10	25 90	40 60	49 —	65 80	12 60	14 —	16 10	23 80	32 20
Nașterea S-tului Ioan Botez. . .	39 20	44 80	58 80	81 20	106 40	26 60	29 40	46 20	56 —	72 50	14 —	16 10	18 20	26 20	30 40
Arch. Michail și Gavriil . . .	30 80	37 80	46 20	61 60	78 40	20 30	23 10	35 —	43 40	60 20	11 20	11 90	14 —	21 70	29 40

Cina cea de taină și 40 Mucenici, după comandă, dela 40 corōne în sus fōrte fine, 30 corōne fine, ér simple 18 corōne. — Aier (pentru Paști), fine de to 39.20—117.60 corōne, fine 29.40—89.60 corōne, simple 21—67.20 corōne, măririile 55/68, 63/79, 74/100, 82/120, 110/140 cm.

Prețurile sunt socotite la icōne pictate pe pânză, primește însă Librăria și comande pentru icōne pe lemn, tinichea, aluminium, porțelan și lamele de aramă, pentru iconițe de iconostas, prapore, portrete cu prețurile cele mai moderate, tōte executate după cum se cere, ba spre înlesnire deja de mai mulți ani liferă rame pentru icōne, iconițe, portrete etc. pe lângă cele mai favorabile condițiuni.

Librăria Tipografiei archidiece-sane
Sibiiu